

om paa vore Kontorer og i vore Forretninger findes et troende Personale, som ved deres dygtige, samvittighedsfulde Arbejde absolut er med til at højne Moralen og skabe god Tone, hvor de har deres Plads. Tænk paa de mange enkelte troende Kvinder, der i det kristelige Ungdomsarbejde, Søndagsskoler o. lign. faar Lov til at nedlægge Ord og Tanker, der virker rensende og bevarende paa Barnet og den unge under dets Opvækst og Udvikling. Tænk paa den unge Pige i tjenende Stilling, som overfor sine Medtjenerinder kan være en stor Hjælp ved at vise Troskab i sin daglige Gerning, og som derved er med til at indgyde Agtelse for Arbejdet og til at være et godt Eksempel for sine Medtjenerinder. Og tænk paa den unge Pige, som ernærer sig ved Fabrikarbejde, hvilket jo for mange rummer en stor Fristelse, om hun ved sit paalidelige Arbejde og sædelige Liv kan virke rensende i den Kreds, hvor hun staar.

En Ting er vigtig for os: Kend din Tid, baade dens gode og dens daarlige Sider. Kend dem ikke af Nysgerrighed, men fordi du gerne vil forstaa din Tid. Først naar man forstaar sin Tid, først naar man forstaar et Menneske, kan man hjælpe det, og først naar man forstaar sin Tid, kan man gøre Forsøg paa at raade Bod paa et og andet, eftersom ens Stilling er i Samfundet. — *Aldeles ikke at ville vide Besked om Forholdene, fordi de er daarlige og besmittede af Synd og fremmedgjorte for Gud, er den største Ukristelighed; og det er Farisæisme, at lade sit Ansvar ligge.* — At isolere sig paa den Maade betragtes af nogle som Trosstyrke.

Dette er en stor Misforstaaelse. Det er *ikke Styrke, men Svaghed*. Man er nemlig ikke rodfæstet og grundfæstet nok i Kristus til at kunne møde Tidens forskellige Strømninger uden at blive revet med. Paulus taler jo klart om, at de skrøbelige maa lade være med at æde Afgudskødet, men for de stærke er det ingen Synd. — Siger det os ikke klart, at det at holde sig uden for Verden og dens Rørelser er vel berettiget for den, der er svag i Troen, men at den, der er stærk, fordi hun er rustet af Gud, bør staa midt i Livet og dets Strømninger for at kunne være Salt og Lys. — Vorherre Jesus beder jo ogsaa sin himmelske Fader om ikke at tage os bort fra Verden, men om at bevare os fra det onde.

Her er der sikkert fejlet en Del fra de kristne Kvinders Side, — dog sker sikkert de fleste Forsømmelser paa Grund af Uvidenhed mere end af Mangel paa Vilje. — *Maatte Gud vejlede os, at vi ikke som Levitten gaar forbi og regner det for os uvedkommende, som bliver lagt paa vor Vej.*

Naar vi dernæst skal tale om den kristne Kvindes Opgaver, hvor det gælder at indvirke paa Moralen, maa vi ganske naturligt standse ved det, der ligger saa lige for, *Opgaverne i Hjemmet*. Her øver hun først og fremmest sin Indflydelse og derved paa hele Samfundet.

Hvor er den troende Kvindes Opgave i Hjemmet dog stor, at skabe en saadan Aand og leve saaledes sammen med sin Mand og sine Børn, at disse modtager en Paavirkning og nogle Indtryk, som sætter Spor i hele deres Liv — *At Moralen er lav skyldes maaske ikke*